

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕੇਸ

ਅਦਾਲਤ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.,

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦੀ ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਫਾਇਨੈਂਸ ਲਿਮਿਟਡ . , - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1955 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 4-ਡੀ

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 66(2)—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ—  
ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪਾਬੰਦ ਹੈ—ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ—ਕਦੋਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਖੋਜ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਸਬੂਤ ਇੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਸੀਦ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ।

ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜ ਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਮ ਬਜਾਜ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਅਧੀਨ ਇਹ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੇਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੇਸਰਸ ਗੁੱਡਵਿਲ ਪਿਕਚਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ, ਮੇਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ

ਸਿਨੇਮਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੇਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1945-46 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਬਜੈਕਟ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਜੋੜਿਆ:---

"ਫਿਲਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਾਇਰ-ਖਰੀਦਣ, ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਮੁਨਾਫਾ ਵੰਡ, ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਵਿਤਰਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ।"

31 ਅਗਸਤ, 1946 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕਾਰਦਾਰ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, 36,00,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸੱਤ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਖੇਤਰੀ ਵਿਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੱਤ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਉੱਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। 21 ਸਤੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਾਰਦਾਰ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ 1947 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੋ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ, "ਨਾਟਕ" ਅਤੇ "ਦਰਦ" 1948 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਦੋ ਬਾਕਸ-ਆਫਿਸ 'ਤੇ ਹਿੱਟ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ 40,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇ। ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਪੈਸੀਫਿਕ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜੋ 30 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਡਿਕਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 5,43,812-5-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਤੇ 3,50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਸੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਛੇਤੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ "ਦਿਲ-ਲਾਗੀ" ਦੀ ਗੈਰ-ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਟ ਲਈ "ਨਾਟਕ" ਅਤੇ "ਦਰਦ" ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ।

26 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਛੇਤੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 3,50,000 ਵਿੱਚੋਂ 75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਖਾਤੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਜ਼ਰਵ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 2,75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 275000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਿਯਮਤ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2,75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਵਿਤਰਕ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਬੰਦ

ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ 75,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਵਿਤਰਕ ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ। 19 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਭੰਡਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਸ ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕਾਰਦਾਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕਾਰਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ 275000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕਾਰਦਾਰ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੋਟਰ-ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਲਈ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਸਨ, ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ, ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਵਿਤਰਕ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। 275000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਮੋਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ, ਲਿਮਿਟਡ, ਨੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਏ.ਆਰ. ਕਾਰਦਾਰ ਅਤੇ ਦ ਗੁੱਡਵਿਲ ਪਿਕਚਰਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਪ ਵੰਡਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੋਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ, ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 275000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਗੁੱਡਵਿਲ ਪਿਕਚਰਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 75000 ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ, ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ।"

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ:-

"(1) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ (ਮੋਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ), ਲਿਮਿਟਡ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ 275000 ਰੁਪਏ (ਨੋਟ) ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ 75000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ (ਦਿ ਗੁੱਡਵਿਲ ਪਿਕਚਰਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ), ਕੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ?

(2) ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ?

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਖੋਜ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖੋਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜ ਹੈ।  
..... ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 19 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਵਿਤਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸੰਸਥਾ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇੰਡਿੰਗ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਖੋਜ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਇੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ

ਖੇਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ, ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮੁੱਚੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖੇਜ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਸੀਦ ਮਾਲੀਆ ਰਸੀਦ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 150 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਭੁਗਤਾਨ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Asif Mohamad, Translator.

